

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrosancti Nominis Iesv Cvltvs Et Miracvla

Stengel, Carl

Augustae Vindellicorum, 1613

In nomine Iesv signa, virtutes & miracula fieri. Cap. 9.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49813](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49813)

tes, & mortuos rogamur, promptè facimus: quod si dilectio Abraham, Iacob, Isaac, Dauid, etiam mortuorum, potens erat ratio impetrandi, multò magis efficax erit apud Deum eximia dilectio, qua suum vnicum diligit filium. Alterum est iustitia ipsius Christi, & meritum: morte enim, & passione suâ nostram obtinuit redemptionem, pro omniumque culpis abundantissimè satisfecit, & omnium, quæ à Patre impetranda & petenda erant, soluit preium. Qui igitur Deum orat, & non virtute propria nititur, nec iustitiam propriam impetrandi causam & titulum Deo proponit, sed virtutem, iustitiam, meritum satisfactionem Christi vnicigeniti filij sui, iste in nomine Christi, & quidem efficaciter petit. Et hoc est, quod Dominus suis mandauit, nouum iam statum à veteri distinctum insinuans: illi enim antiqui propter Abraham, Isaac, & Iacob, orabant Deum, & impetrare sperabant, quæ petebant, eratque Deo illorum grata oratio: at sublimior status noster est, quando propter vnicigenitum filium Dei, mediatorem nostrum, in cælis regnantem petimus & oramus.

IN NOMINE IESV SIGNA,
VIRTUTES ET MIRACULA FIERI.

CAPVT IX.

AGNA præterea miracula, & mirabiles effectus, huius sanctissimi NOMINIS virtute perpetrata sunt in Ecclesia Christi, multò plura & maiora, quam in alterius diuini no-

Virtute
nominis
IESV fiunt
miracula.

minis inuocatione. Hoc insinuâsse videntur Apostoli,
 in Canaculo congregati propter metum Iudæorum, vbi
 orantes, & affectuosissimè desiderantes glorificatione,
 & exaltationem sancti nominis IESV dicebant. *Et nunc*
Act. 4. *da seruis tuis, cum omni fiducia loqui verbum tuum, in eo*
quod manum tuam extendas ad sanitates, & signa, &
prodigia fieri, per nomen sanctum filii tui IESV. Mul-
 ta quidem, & magna signa, & sanitates, atque prodigia
 fecerat Deus antiquis temporibus, quando sanitati re-
 stituit *Num. 12.* *Mariam sororem Moysi, Ezechiam Regem & Naa-*
4. Reg. 20. *man Syrum, quando diuisit mare rubrum in diuisiones,*
Esai 38. *traduxit Israel per medium eius, quando Iordanis impe-*
4. Reg. 6. *tum conuertit retrorsum, quando manna pluit filiis Israel*
Exod. 14. *in solitudine, quando per manus Helie & Helisai mortuos*
Ios. 3. *suscitauit, quando per manus Moysi misit signa, & prodia-*
Exod. 16. *gia in medio Ægypti; sed nouissimè in diebus istis, quan-*
3. Reg. 17. *do misit filium suum natum ex Virgine pro redemptio-*
4. Reg. 4. *ne humani generis, multò magis extendit omnipoten-*
Exod. 7. 8. *tem manum suam ad facienda signa, & prodigia noua,*
9. & c. *atque hætenus inaudita, per inuocationem, & virtu-*
Hebr. 9. *tem huius sanctissimi nominis IESV: in quo nomine,*
Marc. 16. *sicut constat ex Euangelio, eiciuntur demonia, fugantur*
serpentes, Venena mortifera vim nocendi perdunt, & a-
mittunt, sanantur morbi omnes, peccata remittuntur,
iustificantur animæ, & salutem æternam consequuntur,
Act. 4. *Neque enim aliud nomen est sub calo datum homini-*
bus (vt S. Petrus dixit) in quo oporteat nos saluos fieri,
Quorundam PP. *nisi in nomine Domini IESV.* Vnde sicut aliqui san-
 ctorum Patrum affirmant, vniuersa miracula, quæ in
 Ecclesia Christi fiunt omnia inuocatione, & virtute no-
 minis IESV fiunt. *Semper IESVS nominatur,* ait
 Chrysostomus, *quando à sanctis viris miracula fiunt.*
Chrys. Profectò nomen IESV, omnipotentiam quandam
hom. 5. *habet, ita, vt eius virtute omnia mirabilia fieri possint,*
in Marc. *Omnipotens nomen eius, vt dicitur in Cantico sororis*
Exod. 15. *Moyli. Et quemadmodum Deus ipse omnipotens est,*
 & apud

& apud quem non est impossibile omne verbum, ita etiam nomen sanctum eius, quod est nomen IESV, omnipotens est ad omnia mirabilia perpetranda, quæ necesse sit fieri, ad salutem corporis & animæ, totius humani generis. Quod etiam insinuasse videtur beatissima Virgo Maria in illo sub mirabili cantico, in-
 quiens: *Fecit mihi magna, qui potens est, & sanctum nomen eius.* Deus enim omnipotens, magna & mirabilia operatus est in Virgine, tam in Incarnatione, quam Natiuitate Christi: sed omnia illa operatum est, & sanctum nomen IESV, quod æqualem virtutem, atque omnipotentiam habet. Atque aded restat, vt dicamus cum Esaiâ Propheta: *Consistimini Domino, & inuocate nomen eius, notas facite in populis ad inuentiones eius: mementote, quoniam excelsum est nomen eius.* Excelsum planè, & eleuatum supra omnia diuina nomina in maiestate, & gloria, in suauitate & dulcedine, in virtute signorum & prodigiorum. Est enim *Nomen verè super omne nomen*, hoc superexcelsum nomen IESV Christi Domini Dei nostri. Sed iam exempla quædam proferamus: De S. Euphrasia Christi Virgine memoriam proditum accepimus, quod cum post quadraginta quinque dierum sub dio stationem, debilitata in terram instar mortuæ corruisset. Abbatissa cibum illi offerens dixerit: *Filia mea Euphrasia, sume hanc escam in nomine Domini mei IESV CHRISTI.* Quod cum illa fecisset, vires receperit. S. Theodorus Siceorum Archimandrita plura miracula diuini NOMINIS inuocatione perpetravit, quorum aliqua hic referam; Puer, qui nullo modo poterat ambulare, à matre oblatu est sancto Theodoro: qui pro illo Deum obsecrans, parumper ab illa discessit, & aduocauit eum, dicens: *Veni puer ad me IN NOMINE DOMINI.* Puer autem, relicta matre, statim ad virum sanctum accessit. Et reddidit eum matri sanum, laudanti Deum. Eidem viro sancto iter agenti, ciues quidam supplices occur-

Nomen
 IESV om-
 nipotens,
 sicuti ipse
 est omni-
 potens.

Luc. 1.

Isai. 12.

Phil. 2.

Sur. tom.

2.13. Mar.

Sur. tom.

2.22. Apr.

Claudus
 sanatur.

rerunt,

Item mu-
tus.

Item pa-
ralytica.

Febris
pellicur.

Puer mo-
ribundus
incolu-
mis red-
ditur.

rerunt, obsecrantes, vt in oppidum suum ingrederetur. Erat illic adolescens oris titubantia propè mutus & e-
linguis. Ingressus autem vir beatus in oppidum, iussit,
vt se in Ecclesiam sequeretur: & cum diuina mysteria
distribuisset, præcepit, vt adolescens accederet: & pro
illo precatus Deum os illi aperuit, & ter insufflauit:
cumque illum signo crucis obsignasset, sanctum Chri-
sti corpus impertiuit: *In nomine*, inquit, *Domini*
IESV CHRISTI loquere: & Dei gratia statim lo-
cutus est, dicens, *Amen*. Ad eundem sanctum vi-
rum quidam mulierem paralyticam iumento imposi-
tam adduxerunt: qui iussit, vt illam in monasterio de-
ponerent. Biduoque post ad monasterium profectus,
& in Archangeli templum ingressus, iussit, vt ad se mu-
lier adduceretur, manusque suas ad gradus cancellum
extenderet. Et diu pro ipsa precatus, accepit oleum lu-
cernæ semper ardentis, & paralyticæ frontem vnxit, &
manus ac pedes: *In nomine*, inquit, *Domini nostri*
*IESV CHRISTI, morbos omnes expellentis, conua-
lesce, & domum tuam leta reuertere*. Et statim sponte
sua deambulauit, laudans Deum. Quidam fabro: um
præfectus contra mandatum carnem comedens, in fe-
brim incidit, iacebatq; semimortuus: & de vita illius
nulla iam erat spes. Quem idem B. Theodorus morbo
liberaturus, eiusmodi compellauit verbis: *Surge in*
nomine Domini nostri IESV CHRISTI, & opus
perfice, & deinceps mandatis obtempera. Precante igitur
sancto viro, & manus suas super ægrotum imponē-
te, statim conualuit: & eadem die surgens, cepit reli-
quum opus absoluere. Idem domum quandam in-
gressus, videns puerum patrisfamilias morientē, Chri-
stum Deum nostrum mortisque Dominum, obsecrauit,
vt animam in ipso retineret, eumque parentibus viuam
& incolumem largiretur. Et cum obsecrandi finem fe-
cisset, adspexit puerum, & allocutus est. At ille ocu-
los aperuit, & intendit eos: sed respondere non potuit,

quo-

quoniã lingua eius erat impedita. Rursum igitur caput inclinans Dei seruus Dominum precabatur, vt integram puero sanitatem daret: & facto precandi fine, allocutus est puerum: Comita, inquires adspice, & dic, quomodo te habes, & patri tuo responde, ne propter te dolore afficiatur. Aperiens igitur oculos iterum puer, & eos intendens, respondit ad interrogata. Tunc signans illi frontem, & manus, & pedes, dextera illum apprehendit: *In nomine, inquires, Domini IESV CHRISTI, qui Centurionis morientem puerum suscitauit, surge & sta sanus: idem enim tibi quoq; vitam nunc elargitur.* Iussit autem, vt illi daretur cibus, & comedit.

Idem paralyticam sanaturus, sic orauit: *Deus sanitarum elargitor, & egrotantium medice, qui paralyticum curasti, medere & huic ancilla tuæ, & ab ea paralytim expelle, vt sana discedat ad gloriam & laudem sancti NOMINIS tui.* Et signans illam excitauit, oleoque inunxit: statimque cepit deambulare, Deum laudans, & diuinorum Christi mysteriorum particeps effecta, discessit incolumis, atque omnibus miraculum nunciavit.

Quidam paterfamilias ex oppido Allectoria, ferum bouem habuit, qui iugum detrectabat. Duxit igitur illum ad monasterium, & rogauit beatum Theodorum, vt signo Crucis bouem obsignaret, quò feritatem deponeret. Et cum vir sanctus ad eum venisset, bos huc illuc caput mouens anhelabat: cuius ille cornua comprehendens, precatus est Deum, vt bos, feritate deposita mansuesceret. Et signans eum, dixit: *Precipio tibi in CHRISTI NOMINE, vt ab ira desistas tua, & subeas iugum in mansuetudine, quam tibi Deus tribuit, & domino tuo pareas.* Cum hæc dixisset vir sanctus, bos statim iram feritatemque deposuit: & cum inde esset abductus collum iugo facillè subiecit.

Cum aliquando prædictus S. Theodorus ad pontem, qui Tantaendia dicitur, peruenisset, Phentinus qui-

D

dam

Paralytica curatur.

Fer^o bos mansuecit.

Aliud miraculum.

dam caupo obuiam illi misit, qui eum rogarent, ut in hospitium suum ingredi vellet, tibi que benedictionem relinquere. Iacebat enim semimortuus multo iam tempore, & facies eius post tergum erat distorta. Ad eum igitur S. Theodorus ingressus, causam quaesuit, quamobrem id ei contigisset. Cui ille respondens: Cum essem, inquit, dextra dexteris, venit canis quidam niger, & coram me hiauit: quamobrem ego quoque inuitus idem feci. Cumque ipse statim euauisset, ego in febre incidit, faciemque distorsi. Verum si tu, serue Dei, aliquid potes, adiuua me. Nam cum & greges armenta que mea interirent, posteaquam tu pro me preces fudisti, ne vnum quidem animal periret. Hæc ille cum dixisset, pro ipso precatus Deum beatus vir, ter in eius faciem insufflauit: & aqua benedicens, dedit ei: *Accipe, inquit, & hac te aqua consperge. Quod enim vidisti, demonium erat. Sed in CHRISTI NOMINE, cum reuertemur a precatione, te sanum & incolumem inueniemus.*

Paralyticus sanatur.

Idem paralyticum curaturus, cum benedixisset oleo, faciem eius, & manus, & pedes, & reliqua omnia corporis eius membra dissoluta inunxit, & sic eum allocutus est: *Tibi dico, adolescens in nomine Domini nostri IESU CHRISTI surge. & sta sanus, ne propter te pater tuus doleat.* Cumque ille caput sustulisset, manum ei vir sanctissimus porrexit, & excitauit: precibusque super ipsum adhibitis, sanum patri reddidit.

Surius
tom. 4.
Impedita
lingua sanatur.

Vir quidam admodum impedita erat lingua à nimia corporis inualetudine, ut verba nulla posset proferre. Is ad virum Dei S. Disibodum ex longinqua regione veniens, nutibus & manuum indicijs, prout potuit, lachrymabundus eum orabat, ut apud Deum suis precibus tanto incommodo remedium impetraret. Tum vir pius pro illo orans, & gratiam Dei sibi adesse sentiens, Dominici exempli recordatus, in os hominis insufflauit dicens:

Marc. 7.

In NOMINE illius, qui dixit olim muto, Epheta, &

ille

ille loqui capit, tibi precipio Vinculum infirmitatis, quod hominis huius linguam eneruasti, et dissoluaris, nec deinceps, quò minus loqui possit, & illum ei praestes impedimentum. Dixit, & mox lingua illo nexu expedita, articulatè humanas depromsit voces, gratiasque egit Deo, & beato Disibodo.

Mira sunt, quæ S. Gregorius Turonensis refert, *lib. de Vita Patrum cap. 10.* Quodam enim die cum, reliquis in segete culmos incidentibus, manipulos colligaret B. Friardus, examen mirabilium atque sauarum muscarum, quas vulgò vespas vocant, reperiunt. Cumque acerrimè messores emissis aculeis lacerarent, vndique circumeuntes messem, locum illum, in quo hæc adunatæ erant, transiliunt, atque irridendo B. Friardum alloquuntur dolosè, dicentes: Veniat benedictus, veniat religiosus, qui orare non desinit, qui Crucem auribus & oculis semper imponit, qui vijs iuinetis sui salutaria vexilla præmittit: ipse metat super examen, ipse illud sua oratione miret. Tunc quasi ad confusionem Dominicæ virtutis hæc verba suscipiens, prouolutus terræ, orationem fudit ad Dominum: & accedens, facto desuper signo Crucis, ait: *Adiutorium nostrum in NOMINE DOMINI, qui fecit calum & terram.* Ad hanc eius orationem confestim omnes vespæ se intra antrum, vnde egressæ fuerant, abdiderunt. Ille verò spectaculum omnium factus, messem statim illæsus collegit. Quod non sine miraculo iridentibus fuit, eo quod Dominus in se sperantem, ad confusionem eorum sic dignatus fuerit roborare. Denique post hæc cum in arborem pro quadam necessitate ascendisset, subito, colliso sub pedibus ramo, ruere cæpit, cadensque deorsum per singulos, quos percutiebat ramos, CHRISTI beatissimum NOMEN inuocabat dicens: CHRISTE omnipotens salua me. Cumque peruenisset ad terram, nihil est læsus, sed aiebat semper: *Adiutorium nostrum in NOMINE DOMINI, qui fecit calum*

Aliud in-
signe mi-
raculum.

Mira virtus crucis Christi, & inuocationis eius
NOMINIS,

Sur. tom. 5. 15. Off. Aliud miraculum.

Sur. 10. 6. Rursum aliud.

Iterum aliud.

& terram. His & alijs virtutibus animatus cepit intra secreta cordis tacitus cogitare, dicens : Si CRUX CHRISTI, & inuocatio NOMINIS eius, atque adiutorium postulatum ab eo, tantam potentiam habet, vt aspera quæque mundi deuincat, periculosa obruat, tentationum atra depellat, & omnia, quæ sunt seculi huius, oblectamenta pro nihilo reputet ac fastidiat : quid mihi & mundo, nisi vt relictis omnibus, quæ eius sunt, in illius vacare solius debeam obsequiis, cuius NOMINIS inuocatione à periculis sum saluatus iniquis? Et egressus ab hospitio suo, oblitus parentes, & patriam, eremum petijt, ne in seculo habitanti impedimentum aliquod in oratione mundi sollicitudo conferret.

Raslana sanctimonialis sedens quandoque ad mensam S. Heduuigis, & os piscis incautè admittens, nec glutire potuit, nec reijcere. Sentiens sibi imminere periculum, surgit à mensa, conatur prouocare vomitū, vt vel sic extrudatur os gutturi affixum. Nihil se efficere videns, redit fidenter ad Heduuigem adhuc mensæ assidentem, indicat quid patiat. Compatitur illa, benè precatur ei IN NOMINE DOMINI, moxque signo Crucis edito, Raslana expuit os cruentatum, & mortis se discrimen euasisse latatur. S. Gregorius Agrigentinus Episcopus puellam diuturno morbo oppressam (vtpote, quæ nouem annis mouere se nunquam omninò potuerat) sanaturus, positis genibus orauit, dicens : *Domine IESV CHRISTE Deus noster, nè (quæso) auertas oculos à precibus serui tui, meq; hodie humilem exaudi, atque hanc puellam, gratia ac potentia tui sancti spiritus erigens inuise.* His dictis surrexit, ac signo Crucis puellam obsignans : *In nomine IESV CHRISTI,* (ait) *exurge, & sta super pedes tuos.* Et puella protinus sana surrexit. Eidem cum aliquando monachus surdus & mutus obuiam venisset, ipse vehementer suspirans, commiserationis lachrymas profudit, manusque in cælum attollens, *Domine IESV*

SV CHRISTE (inquit) *Deus noster*, cali terraq; creator, qui leprosos coram diuinâ presentia tuâ sanasti, surdas aures aperuisti, mutos lingua restituiſti, ipse hunc seruum tuum incredibili tua potentia sana, Et *NOMEN TVVM* sanctum laudibus perpetuo celebret. Sic dixit, & apprehensum monachum confestim erexit, ac in *NOMINE IESV CHRISTI*, (ait) qui demoni surdo ac muto, Et proprio sigmento egrederetur, imperauit, perfectè Et loquere Et audi, Deumq; conditorem tuum lauda. Nec dum loqui desierat, cum quod petebat effectū est. Nam cui antea lingua vinctâ, & auditus vitiatus fuerat, clamare cepit, *Magna sunt CHRISTE opera tua, quæ per hunc virum iustum edidisti.*

Mar. 9.

Illustre miraculum narrat Theodoricus Abbas S. Trudonis in vita S. Rumoldi Archiepiscopi & martyris, hisce verbis: *Quadam dierum Libertus puer, cum coauis ludos in aluei littore dum meditatur, dumq; nimium bene ripa credit, periculum inuit: elapsus submergium facit. Tristi fremitu totum statim littus concutitur: Et proiectis qui mergentem extrahant, omnis natantium conatus deficit: Captiua prada coram oculis abducitur, Et absorpta cameratus undis includitur. Rumoldus interim aberat, rumor Esque ad parentes intonat, Et nihil minus suspicantes irremediabili vulnere transuerberat. Appensus presens dolor cum priori latitia praponderat: Et quo olim latiores de recens nato filio, eo nunc tristiores de mortui submergio. Nihil enim sine dolore amittitur, nisi quod sine gaudio possidetur. Quid agerent, quò se verterent, quid consilii caperent non habebant. Sola hac spes: Et quo prophetante non habitum acceperant, eo orante amissum recipiant. Euocatus homo Dei de tristi luctu, Et ipse totus concutitur, nec minus quam ipsi genitores super spiritali suo filio compungitur: consolatusq; alios, qui seipsum vix consolari poterat, littus adit, locum notat: Et celebri oratione terq; quaterq; IESVM inclamat. Circumstat tristis conuentus: prastolatur finem euentus. Mirum dictu, vix dum ab oratione*

Sur. 10. 7.
Præclarū
miraculū

Mat. 3.

surrexerat, reiectis oculis propè astantem puerum aspectat: non dissono tamen à triumpho Babylonicorum puerorum miraculo. Nam sicut illi caminum triumphauerunt absque ignis ardore: ita & hic in contrario elemento supergressus est aquas absque aquarum humore. IESV bone, quid illud miraculi, quid illud fuit gaudii? Vbi nunc mors Victoria tua? Vbi nunc mors stimulus tuus? Ecce non solum noster Christus, sed & qui sunt Christi, in NOMINE EIVS tibi imperant: tu obaudis, ipsi spoliant.

Sur. fo. 7.

**Aqua in
vinum
conuer-
titur.**

S. Bononius Abbas, vt corpus suum cum vitiis & concupiscentijs crucifigeret, ab ipsa adolescentia a carne, adipe, ouis atque caseo, sed & a vini vsu abstinebat, nisi quòd valdè modico vteretur propter stomachi euerfionem, quibus diebus Eucharistiam accipiebat. In quo more cum etiam in solenni Paschæ festo perseuerare vellet, miraculo non est a superna clementia hoc facere permissus. Quippe celebratis ritè diuini officij mysterijs, cum minister pro more ad mensam duo illi pocula attulisset, quorum alterum vinum alterum aquam contineret, & illud, in quo aqua erat, post impressum Crucis signum ori admouisset, eam vinum factum reperit. Et minister gustare iussus sic reuera esse cognouit, ac admiratus est, cum aquam se fudisse certus esset. Sed iussus effuso prius vino aqua iterum repleuit. Quæ itidem postquam eam ori admouisset, post imploratum DEI NOMEN & Crucis signum impressum optimi vini saporem retulit. Obiurgare ergò ministrum, qui sibi illudere cogitaret: ille verò Deum testem vocare, suis manibus aquam haustam esse. Cum verò tertio etiam hoc sic euenisset, diuinam virtutem atque operationem agnoscens, eiusque erga se miseratione hoc ita fieri colligens, eius numen celebravit, & gratias retulit. Sed fauorem popularem modestè declinans, ministro, qui solus erat conscius, efferre hoc & palàm facere vetuit.

Sur. fo. 1.

Cum vir sanctus Barbatianus presbyter deductus ad

Theo-

Theodoram primariam mulierem, refractario sanguinis fluxu ad desperationem laborantem, in qua expressa mortis effigies videbatur, eam intuens dixisset: CHRIS T V S qui hoc morbi genere laborantem liberauit mulierem, te sanet: quamobrem eius N O M I N E tibi prædico, surge & ambula: Theodora ad sanitatem statim reducta est.

Fluxus
sanguinis
cessat.

Atqui, vt multa paucis concludam: Continet inuocatio nominis I E S V hęc omnia; Imperium, merita, auctoritatem, virtutem, siue potestatem, sed hanc maximè, quam credit, animoque concipit, qui id N O M E N voce promit. Voluit D E V S, C H R I S T I potius, quam P A T R I S, aut S P I R I T V S Sancti nomine, Dæmonibus imperari discessum, quia illius in primis comprobanda Diuinitas erat, & confirmanda doctrina, & omnes intelligere oportebat, Dæmones cum suo Principe, quos adhuc coluerant, à C H R I S T O ipso deuictos, eiectiones, attritos esse. Quæ causa est, cur I E S V nomen præ alijs, quæ non infructuosè in exorcismis ponuntur, adhibeatur. Est enim maximè proprium, & diuinitus impositum, (Luc. 1.) & in triumphali titulo inscriptum (Ioan. 19.) & cui omne genua flecti debet. (Phil. 2.) & cum ipse I E S V hanc ad rem illud vsurpari præcepit, tum in Euangelica historia pronuntiãunt fideles, ac infideles; & omnibus insita consuetudine non aliud ad subitos aduersos casus in os nomen incurrit; aut extra hos etiam casus libentius editur.

Vide Lo-
rum in
Act. c. 19.

Eat nunc ille nescio quis à Poeta in suæ Metamorphoseos lib. 1. laudatus, qui

----- dum fuit integer aui

Terruerat magnas ipso quoque nomine gentes.

I E S V S enim noster aui semper integerrimus:

Semper & infernas perterret nomine gentes.

Eat & Alexander Magnus qui ægrotanti, vt refert Plutarchus, Pyrrho, suo se allaturum opem nomine promisit. Nugæ istæ sunt. Solum I E S V nomen verè

ἀλεξίκακον est. in eo vno vera corporis, animiq; morborum continetur medicina.

PROPTER SACROSANCTVM
NOMEN IESV SS. APOSTOLI ET
Martyres inuidiã tã apud Iudæos quã
gentiles sustinuerunt, plurima tor-
menta sunt passi, ac mortem
denique ipsam sub-
ierunt.

CAPVT X.

Nomen
IESV, in-
uidiosum
nomen
infideli-
bus.

Matth. 10.

Act. 26.

Acrosanctum nomen IESV, quod Apostolis
potissimè commendatum est prædicandum,
atque exaltandum super omnia alia Dei no-
mina, factum est nomen inuidiosum, & odio-
sum, tã Iudæis, quã Tyrannis. Propterea enim per-
sequebantur Iudæi Apostolos, & Tyranni martyres, quia
prædicabant, & exaltabant nomen IESV, quod ipsis erat
abominabile, & execrabile. Sic enim prædixit Christus
Apostolis apud Matthæum. *Eritis odio omnibus homini-
bus propter NOMEN meum.* Et Paulus in Actis Aposto-
lorum loquens de seipso, quando erat Saulus persequu-
tor Ecclesiæ dicit: *Ego quidem existimaeram, aduersum
nomen IESV debere me multa contraria agere, quod & fe-
ci Hierosolymis, &c.* Ideò enim persequebatur fideles, &
in vincula conijciebat, quoniam inuocabant, atque ad-

ora-